

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

28. Quis habebat simplicem complacentiam de homicidio suorum fratrum,
quævisit à me, an commiserit plura peccata, & teneatur hoc in
confessione explicare? Et docetur, quod qui haberet voluntatem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

Sacram. tom. 2. tract. 8. disput. 9. dub. 2. num. 79. si enim satis esse videtur quod in eodem conflictu, & pugna id fiat (vt aliqui docent, non video quomodo id possit conciliari cum impugnatione, qua etiam illi vtuntur contra Zanardum) cuius doctrina si ratione agamus, tam probabilis est, atque doctrina de occisione trium in eodem conflictu, seu pugna. Atque in primis hoc primum respondere posset Zanardus, quem impugnant, sicut enim tres occisiones in vna pugna martiali inter se sunt actiones distinctae totales, & completae, & vna non est pars alterius, nec ordinatur ad illam: nihilominus tamen quia fiunt in eodem congressu martialis pugnae, & conflictus, putare possunt ij Theologi id esse satis, vt ex actiones tam distinctae & non subordinatae possint coalescere in peccatum moraliter vnicum, sic etiam tres fornicationes in vna pugna venerea (liceat sic loqui) inter se sunt actiones distinctae totales, & non subordinatae, & vna non est pars alterius; nec ordinatur ad illam: ergo etiam quia fiunt in eodem congressu venerea pugnae & conflictus, putare potuit Zanardus id esse satis, vt ex actiones tam distinctae, & non subordinatae possint coalescere in peccatum moraliter vnicum. Nec video minorem vnitatem vnus continuari acubitus cum meretrice, donec consumuntur tres fornicationes, quam vnus continuatur conflictus & pugna cum hostibus, donec consumuntur tres occisiones.

3: Quod ad opinionem verò Zanardi, quam ego ante Cardinalem Lugo impugnaui, merito etiam illam refellit Quiedo in part. 2. *D. Thome tract. 6. contr. 5. punct. 5. num. 115.* Dicaillus ubi supra num. 78. itaque qui plures fornicationes eadem nocte commisit, etiam si absque vlla animi interruptione, quantumvis continuas, & cum eadem femina exercerentur, peccat pluribus peccatis numero distinctis, necessarium in confessione explicandis, quia quaelibet fornicatio in se est absoluta & completa, & nullam onnexionem habet cum alia. Nec temporis continuatio potest vnire actiones externas in se absolute completas, & suo genere adequatas, quantumvis enim homo continue plures homines occidat, plura committit homicidia inter se numero distincta.

4. Nec obstat dicere pro sententia Zanardi, quod ego probabiliter docui, scilicet probabile esse Sacerdotem qui successiue audiuit in peccato mortali plures confessiones vniam post aliam non committere plura peccata distincta, sed vnum: quare (inquunt) non erit necessarium dicere, audiuit tot confessiones, sed audiuit in statu peccati vna vice plures confessiones. Adde tu consequenter, nec debere dicere an audierit plures, sed dicere ministrari Sacramentum poenitentiae in peccato mortali, quia dicere plures non pertinet, nisi ad gravitatem intra eandem speciem, quam negant debere explicari. Ergo dicendum est, quod eadem est ratio de eo, qui successiue cognoscit carnaliter tres feminas.

5. Respondeo non esse eandem rationem, quia actio illa audiendi confessiones in tribunali Sacramentali maiorem recipit vnitatem moralem, quam occisiones trium, quae cum respiciant singula diuersa iura singulorum hominum, quae laeduntur & aliunde non vniuntur in actu, vel actione morali ad eundem finem: non videntur posse facile ex sola temporis propinquitate vniri ad faciendum vnum peccatum. At verò actus audiendi confessiones accipit vnitatem in primis ex fine, & intentione agentis, qui sedet in eo loco ad audiendas confessiones subditorum. Sed

de hac difficultate etiam alibi à nobis plura dicta sunt.

RESOL. XXVIII.

Aliquis habens simplicem complacentiam de homicidio suorum fratrum, quasit a me an commiserit plura peccata, & teneatur hoc in confessione explicare?

Et docetur, quod qui haberet voluntatem occidendi infinitos homines, non teneatur explicare eam circumstantiam, v. g. in efficacia voluntate non solum in simplici complacentia respectu ad plura: imo, si actualiter quis vno ictu, vel vna explosione tormenti bellici occideret plures homines, non est in tali casu explicandus in confessione numerus personarum, quia asseritur esse plures malitias, sed vnicum peccatum?

Et tandem queritur, an qui furatus est centum, satisfaciatur in confessione, si dicat, furatus sum quinquaginta? Ex part. 1. tr. 8. & Milc. 8. Ref. 64.

§. 1. DE hoc casu aliqui viri docti fuerunt interrogati, ego verò absolute negatiuam sententiam docui, & adduxi doctrinam Dicailli, cuius verba quia deseruiant ad resolutionem multorum casuum hic per extensum apponam; sic itaque ait de *Sacrament. tom. 2. tract. 8. disp. 9. dub. 4. num. 255*. Quae hucusque dicta sunt, intelligenda sunt de actibus exterioribus, qui habent multiplicem effectum, vt de maledicto, & occisione plurium vno verbo, & vno ictu; atque etiam de actibus interioribus efficacibus, de quibus omnibus dictum, admissum, & probatum hucusque est multiplicari in eis malitias pro multitudine effectuum diuersorum.

2. De actibus verò inefficacibus voluntatis, vt simplici affectu, & complacentia, dicendum omnino est, tantum esse vnicum peccatum, quando plures personae per modum vnus obiecti adaequati vnico actu respiciuntur, quia cum simplex complacentia non respiciat illa homicidia, vel mala plurium personarum, tanquam effectum, sed tanquam obiectum: Sanè si in ratione obiecti constituant vnum obiectum adaequatum, vnicam etiam malitiam constituet; Vnde in sententia Valquij, & nostra, quae nullam circumstantiam aggravantem docet esse necessariam explicandam in confessione, dicendum est in simplici complacentia eiusmodi non esse necessarium explicare respectum ad plures personas, id quod in hac sententia sic dicendum esse docuit olim Luissus Turrianus de *poenitentia disp. 12. dub. 3.* qui etiam docuit, eum qui haberit voluntatem occidendi infinitos homines, quod est impossibile, non teneri explicare eam circumstantiam, quia illa non est voluntas efficax, fumens ab effectu malitiam; sed simplex, & in hoc actu, & similibus, vnica tantum est malitia grauissima sumpta ab obiecto per modum vnus voluti, non ab effectu impossibili.

3. Illud etiam est notandum in peccatis, quorum malitia specifica consummatur interius, qualia sunt peccatum odij, specialis scandali, & similia, philosophandum esse, quantum est ex parte illorum peccatorum, sicuti philosophamur in simplici complacentia, etiam si sint actus efficaces: quotiescumque enim plura obiecta concipiuntur pro talibus actibus per modum vnus adaequati obiecti, est vnicum peccatum, quantum ad illud genus malitiae, quae consummatur

Sup. hoc iof. in Ref. 42. & in Ref. 164. Nota etiam. & in Ref. 155. §. In Ref. 43. & supra in Ref. 15. cur. sissime §. Et Emanuelem. & in Ref. 25 §. Hucusque & seq. & in Refol. 26. §. Haec obiectio ad medium, & supra in tr. 2. Ref. 5. breuiter in fine §. 1. & in to. 4. tr. 6. Ref. 116. §. vlt. & cursum cum Fagandez & Rodriguez tantum citatis in Ref. 1. & 3. huius not. in to. 4. tr. 8. Ref. 4. in fine, & in tom. 6. tr. 4. Ref. 61. §. 1. in fine.

matur interius: nihilominus quando sunt actus effica-

patet esse unum peccatum velle unico actu voluntatis

Primo, & in Ref. 23. §. 5. Et ideo, paulo post initium, & in Ref. 24. & in Ref. 26. Hæc obiectio in principio & in §. Circa ante & post medium.

RESOL. XXIX.

An, si quis vno continuato sermone in eadem re ter

Et notatur, quod si quis aliquem vno ira impetu ter,

Etiamque aduertitur, quod si quis sine morali inter-

§. 1. Respondeo affirmatiue, quia in tali casu

Sup. hoc inf. in Ref. 149. §. vlt. in fine, & in Ref. 150.

2. Notandum est etiam hic obiter, quod si quis sine

Sup. hoc notato in §. vlt. post in an. vlt. huius Ref.

3. Respondeo negatiue, quia tunc quot sunt con-

* Sup. hoc pro Clerico supra in fine Ref. 21.

RESOL. XXX.

An quando quis profert unico actu conuitia in Deum,

Et aduertitur, quod in confessione non sunt ex-

§. 1. Respondeo negatiue, quia tunc quot sunt con-

H h 2 autem

TON... III